

طرز سکونت غیر پلانی در شهر کابل

منزعه بالای ملکیت ها و حل منازعات زمین در شهر کابل: نتیجه گیری و استنتاج

این یادداشت سفارشات و پیشنهادات پالیسی را در رابطه به میکانیزمها جهت رسیدگی به تصرف زمین و حل منازعات زمین روستاهای افغانستان، ارائه میکند. در حال حاضر، منازعات رسمی در شهر کابل متعدد میباشد، با آنهم تعداد منازعات به پیمانہ نی که توقع میرود، متعدد نیست. با وصف آن، امکانات منازعات شدید بالای جایداد ها، مخصوصاً در جریان تطبیق پالیسی، بعلت عدم مصونیت دائمی حقوق مالکیت و مشابهاً ترس از طرف باشندگان ساحات غیر پلانی شهر کابل از بابت تخریب منازل، باقی میماند. حمایت از ستراتیژی قبلی و اقدام جهت تحت پلان در آوردن ساحات، بهترین تعهد برای پیش رفت میباشد. میکانیزم رسمی و غیر رسمی هر دو در جهت حل منازعات زمین نقش بسزای دارند. با اهمیت دادن به خانه های غیر پلانی شهر کابل، میکانیزمهای اجتماعی را باید تقویت کرد که طرق موثر رسیدگی به منازعات موجوده و بالفعل میباشد. نورم های عادی، زمینه خیلی های مناسب را فراهم مینماید که با اتکا بان میتوان سیستم های جوابگو، قابل اعتماد و مطمئن شواهد را ایجاد کرد. در تشکیل محکمه خاص ملکیت ها که اکثرأ با مسائل منازعات زمین های شخصی سر و کار دارد، باید اصلاحات لازمه آورده شود تا اجراءات، ظرفیت کاری و جوابگویی در قبال جامعه را بهبود بخشد. بالاخره، اقدامات اساسی اداره سالم باید در نهاد های عامه که با مسائل معاملات جایدادها دخیل میباشند، تطبیق گردد.

1

پیام های پالیسی

عمدتاً از اینجهت است که خانه ها و دکاکین، از 15 سال به اینطرف بالای زمین های دولتی بدون داشتن مجوز پلانی و یا بالای زمین های غیر پلانی، اعمار گردیده اند. پلانی سازی منازل خودسر از طریق اقدامات حق شخصی، یکی از عمده ترین راهها بسوی آینده محسوب میشود. معیار های پلانی سازی باساس موقعیت جایداد، نوعیت استملاک زمین، طبقات عوایدی، و میعاد رهائش نیاز به انکشاف دارد. (به یادداشت پالیسی نمبر 1- مشاهده نماید) گرچه، روند پلانی سازی بذات خود، خلق کننده سلسله منازعات باشد و ممکن نیاز به اداره و رهبری محتاطانه داشته باشد.

منازعات بالای ملکیت ها و عدم مصونیت حقوق مالکیت باید بطور جداگانه مورد رسیدگی قرار گیرند:

منازعات رسمی چنان نشان داده شده اند که خیلی های کم باشد و معمولاً وضعیت بهتر را ثابت نگهداشته باشند؛ با ارائه خصوصیات و موقعیت جایداد ها که مایل به دخالت و زمان و مصارف صورت گرفته در رابطه به تعقیب پلان از طریق اقدامات رسمی، و مخصوصاً محکمه متذکره، باشد. برعکس، عدم مصونیت دائمی جایداد ها، مشخصاً سر نوشت اکثریت را تعیین مینماید. این امر اساسی در شهر کابل که شکل هراس از تخلیه را دارد،

ستراتیژی باید اساس پلانی سازی خانه های غیر پلانی را تشکیل دهد

تصاویر دوامدار موجودیت و صلاحیت شورا های محلی بالای تمام جوانب پروسه عامه تأثیر میگذارد.

در حالیکه برای خانواده های فقیر زمینه جهت مصونیت حقوق مالکیت پلانی خانه های شان بالای زمین های دولتی فراهم گردد، در پهلوی آن، آناتیکه بطور پلانی زمینهای دولتی را در اختیار دارند و میخواهند از همین زمین ها پول بدست آورند، باید درج دفتر گردند.

تفکیک ستراتیژیکی یا مفهومی مطلق بین حل منازعات بالای جایداد های پلانی و غیر پلانی را باید فراموش کرد.

بر مبنای قانون اساسی جدید، عدالت به نهاد های دولتی منتخبه در سطح قریه/محلات و ولسوالی انتقال خواهد شد (ماده 140). ضمناً کمیسیون قضایی به ترتیب مسوده (قانون شورا های صلح) آغاز نموده است. گرچه این به قول معروف، زندگی را منحیت یک میکانیزم جهت رسمی سازی شورا های محلی بر مبنای نقش آنها در مسئله حل منازعات آغاز نموده است. گرچه، نقل فعلی قانون پیشنهاد شده این مسئله را به سطوح ولسوالی و ولایتی همراه با عضویت که اشخاص منتخب را از ادارات رسمی در حقوق، حارنوالی و خود محکمه شامل دارد، محدود میسازد (ماده 15). اهداف کلی نهاد های متذکره جدید اینست تا میان منازعه کننده گان مصالحه نموده که در حقیقت همکاری با محاکم جهت رفع مشکلات و حل منازعات با استفاده از طرق مصالحت آمیز و جلوگیری از اتلاف وقت و سرگردانی و پریشانی جوانب منازعه کننده میباشد (ماده 1). برای اعضای این جرگه ها مدد معاش پرداخت نمی گردد. (ماده 19).

در عمل، هر دو پروسه های رسمی و غیر رسمی نقش های خویشرا دارند، چنانچه توسط تعداد عوامل پیچیده مانند قضایای طبیعی، موقعیت آن، و حل پذیری، تعیین میگرددند. بعضی از منازعات، کاملاً غیر عادلانه است که در حل آنها مداخلات اجتماعی صورت گیرد، در حالیکه تعداد دیگر منازعات غیر لازمی به محکمه و ادارات رسمی کشانیده میشوند. در بعضی حالات، ادارات رسمی اکثراً راهنمایی های لازمه را مینمایند که موضوعات باید بشکل غیر رسمی (مثلاً در واقعات چون منازعات بالای حدود اربعه و یا حقوق دسترسی به راه های عامه) و یا توسط عاملین محلی (مانند واقعات ترکه میراث) حل و فصل گردند. بطور کل، میکانیزم های روابط رسمی و غیر رسمی (اداری یا رسمی و اجتماعی و محلی) باهم نزدیک بوده و میتوانند بشکل موثر باهم بهبود یابند. اعتماد مردم بالای قضاوت عادلانه در محاکم عبارت از دورنمای خیلی ها مهم جهت حل منازعات بسطح اجتماعات کوچک میباشد.

این جرگه یا شورا ها به منازعه کننده گان در جهت حل و مصالحه منازعات آنها با در نظر داشت نورم های محلی، حقوق بشر، قانون و ارزش های اسلامی همکاری مینمایند (ماده 7). در حالیکه پیشنهاد به یک معاهده موثر و توسعه بیشتر نیاز دارد. این میتواند ارتباط مهم را میان محیط های پلانی و غیر پلانی حل منازعات ارائه نمود.

واقعیت های روابط همگانی قبلاً در قانون پالیسی و رهنمود جایگیر شده اند. شریعت، مجموعه قوانین عامه، و مجموعه طرز العمل های عامه بر علاوه قوانین مملکت، تأکیدات خاص خویشرا بالای طرز العمل ها داشته که در عمل، تفکیک روند رسمی و غیر رسمی را محو مینماید. در شریعت، میانجی گری در برابر تطبیق بطور ثابت و تغییر ناپذیر سطر اول ترجیع داده شده نظام میباشد. و در مجموعه قوانین عامه، نهاد های محلی چون شوراها و رهبران محلی، با در نظر داشت جوانب، در مسائل نیدخل اند.

بهبود بخشی به طرز العمل ها و اجراءات محکمه و حسابدهی در قبال مردم در جهت حل منازعات، یک گام اساسی نه تنها بمنظور برخورد نمودن بطور سریع و مناسب با منازعات موجوده میباشد بلکه برای جلوگیری از بلند رفتن تعداد منازعات جدید نیز میباشد. دعوی قضایی رسمی جهت ثابت نگهداشتن وضعیت فعلی، در اصل به نسبت دخالت نوعیت ملکیت است که به همین منوال باقی خواهد ماند. هدف منطقی برای هر دو حمایت دولتی و قانونی، عبارت از ایجاد محکمه خاص منازعات زمین میباشد، که یک واحد مهار پذیر و غیر وابسته میباشد که میتواند سر آغاز اصلاحات باشد. محکمه متذکره، باید دارای سیستم نظارتی و حمایتی طرح ریزی شده و اجراییی بطور مسلکی

باشد تا بتواند موفقیت خویشرا بطور قابل ملاحظه نی بگونه نشان دهد که مردم آنرا بمتابیه خانه صداقت و عدالت شناسایی نمایند. بدون در نظر داشت تعداد قضایای که محکمه متذکره آنها را حل و فصل مینماید، محکمه تحت عنوان نهاد شایسته شناسایی شده که اعتماد مردم شهر را نسبت به خود جلب نموده و قانون را در عمل پیاده میسازد. گرچه باید از یاد میریم که در شرایط فعلی، محکمه صرف برای باشنده گان ثروتمند شهر دستیاب است.

نظر به اجراءات، ملاحظات چندی بگونه سودمندی جهت وسعت بخشیدن به ساحه صلاحیت و اداره آن، عدالت جهت، نه تنها قضایای عودت کننده گان، بلکه حل و فصل قضایای تمام منازعات ملکیت ها که بعضاً منازعات جایداد ها را در بر دارد، اعطا خواهد گردید. هدف سودمند اضافی بمنظور اصلاحات اداره عامه، همانا کمیسیون های شهر داری و وزارتی میباشد که دارای صلاحیت توزیع نمرات زمین، خانه ها و اپارتمان ها اند. دگرگونی مهم سیاسی که همزمان با انتخابات دموکراتیک ریاست جمهوری بمیان آمده، فرصت حیاتی را جهت آزمایش دو باره طرزالعمل ها و عاملین، با در نظر داشت شفافیت، بگونه ثابت در ذهن داشته مهیا نموده است.

سیستم های موجوده جدید و بیشتر عامه حفظ اسناد، عناصر عمده اصلاحات خواهند بود.

نهاد های محلی و عاملین در بخش حل منازعات ملکیت ها مملو از حمایت میباشد.

برعکس، گرچه این جذابیت جایداد های با ارزش است که خود را در معرض خطر مواجه میسازد و امکانات روند فساد اداری و جعل اسناد و همچنان منازعات را بمیان میآورد، با آنهم اجرای سند ملکیت (قباله شرعی) بگونه وسیع افزایش نیافته است. زمینه های متعددی در این باره جهت ادعا، وجود دارند که مسئله قباله شرعی جهت مصونیت حقوق مالکیت لازمی پنداشته میشود. با اینکه، زمینه ها برای ادعا وجود دارند ولی، مصونیت حقوق مالکیت اساساً در رابطه به ثبات اجتماعی و انسجام داخلی، این مسئله را ثابت نمی سازد.

در بخشهای غیر رسمی، ادارات محلی و عاملین حل منازعات جایداد ها، سزاوار حمایت و کمک استند. دست آورد ها از این تجارب مختصر منازعات، پیشنهاد مینماید که میکانیزم های اجتماعی محلی، هم بصورت وسیع اجراءات داشته و هم اسباب لازمه فعالیت میباشند. این میکانیزم ها نه تنها بمنظور بدور نگهداشتن قضایا از محاکم، بلکه بمنظور حل منازعات به قیمت نازل، دستیاب، در فضای خیلی ها آرام و بشیوه های متداوم، کمک خواهند نمود. ساختمانها بالای هر آن چیزیکه اعمار گردیده اند، منطقی و اساسی میباشد. این مسئله باید بگونه اجراء گردد که منافع عامه و مردم عادی و اساساً منافع ارگانهای غیر رسمی را به خطر مواجه نسازد.

کمبود اسناد ملکیت در مقایسه با قباله های عرفی، صرفاً عوامل منازعات نمیباشند و اسناد ملکیت های پلانی به تنهایی نمیتواند سبب حل و از بین بردن منازعات ملکیت ها گردد. آتائیکه دارای مصونیت حقوق مالکیت میباشند، کسانی که نیستند که صاحب قباله های شرعی ملکیت باشند بلکه کسانی اند که در ملکیت های که دارای درآمد کم یا متوسط میباشد که در ساحات غیر پلانی (عدم عرضه خدمات) شهر زنده گی میکنند. عامل مهم در این آنست که ابتدا، اکثر مردم ملکیت خویشرا بطور عرفی (قباله های عرفی میراثی یا خریده شده) خریداری نموده و نگهداری کرده اند. دوم اینکه، در محیط سالم اجتماعی زنده گی میکنند که احترام به حاکمیت محلی و نورم های محلی و سیستم های اجتماعی مراعات میگردد.

نورم های سنتی یا محلی زمینه عالی را فراهم نموده که متکی بان میتوان سیستم های سند ملکیت معتبر، جوابده، و قابل اعتماد را ایجاد کرد، که این

سیستم ها بسهولت قابل دسترسی برای اکثریت مالکین شهری میباشد.

به این معنی که در تشکیل دادن سکوب بمنظور حل منازعات و فراهم آوری سیستم های مالکیت، تفکیک ستراتیژیکی یا مفهومی مطلق بین حل منازعات بالای جایداد های پلانی و غیر پلانی را باید فراموش کرد. در عمل، هر دو پروسه های رسمی و غیر رسمی نقش های خویشرا دارند،

بتواند منازعات را در قسمت زمین محدود سازد، شامل اقدامات ذیل می باشد:

- جلوگیری از تصرف غیرپلانی زمین های دولت در شهر
- تنظیم هرچه زودتر تصرف فعلی زمین ها حد اقل در آن ساحاتی که در آن خرابی محیط به صورت وافر وجود ندارد؛
- تقویت اقدامات، بلند بردن وضعیت پلانی و حمایت تشکیلات و سازمان های غیردولتی جهت حل منازعات؛
- حمایت و اصلاحات سیستم قضائی از طریق که منازعات زمین ها و اعتماد مردم را در اتخاذ تصمیم سرعت بخشد؛
- تشویق در قسمت تامین خدمات کمکی پلانی مستقل؛
- اصلاحات پالیسی ها و طرز العمل ها در سکتور عامه،
- پذیرش اقدامات جدید شفافیت که ارتشاً و سازش تصمیم گیرنده گان بخش های سکتور زمین و جایداد ها را کاهش میدهد، بشمول طرز العمل های رسمی جهت جوابگویی روزمره در قبال مردم عامه؛

بصورت خلاصه، بیشترین نیازمندی که بتواند نظم و عدالت را در مسایل مربوط به ملکیت ها در شهر بوجود بیاورد همانا معیارات بهتر رهبری می باشد. تنها با چنین تغییرات یک چانسی است که اعتماد مردم به دولت و حاکمیت قانون در قسمت ملکیت ها اعاده گردد. دولت در موقف قرار ندارد که تمام خواسته های مطلوب را طور مستقیم پیگیری نماید ولی با اقدامات کم و مداخله با اطمینان میتواند جهت بهبود بنیادی را بگذارد.

اهداف محاکمه خاص منازعات زمین بمنظور تمرکز در بهبود و توسعه

اعتماد مردم بالای تمام بخش های سیستم محاکم در همه حال ضعیف بوده و نمیتوانیم تمام خدمات آنرا در یک زمان ارزیابی نموده و آنرا بهبود بخشیم. هدف از ایجاد محکمه خاص با مسئولیت های خاص و افزایش منازعات زمین، تمرکز بیشتر در جهت بهبود اجرات، ظرفیت ها و حسابدگی محاکمه خاص حل منازعات زمین رادر بر داشته باشد، از اهداف اولی اصلاحات می باشد البته کسب اعتماد

چنانچه توسط تعداد عوامل پیچیده مانند قضایای طبیعی، موقعیت آن، و حل پذیری، تعیین میگردند. بعضی از منازعات، کاملاً غیر عادلانه است که در حل آنها مداخلات اجتماعی صورت گیرد، در حالیکه تعداد دیگر منازعات غیر لازمی به محکمه و ادارات رسمی کشانیده میشوند. در بعضی حالات، ادارات رسمی اکثراً راهنمایی های لازمه را مینمایند که موضوعات باید بشکل غیر رسمی (مثلاً در واقعات چون منازعات بالای حدود اربعه و یا حقوق دسترسی به راه های عامه) و یا توسط عاملین محلی (مانند واقعات ترکه میراث) حل و فصل گردند. بطور کل، میکانیسم های روابط رسمی و غیر رسمی (اداری یا رسمی و اجتماعی و محلی) باهم نزدیک بوده و میتوانند بشکل موثر باهم بهبود یابند. اعتماد مردم بالای قضاوت عادلانه در محاکم عبارت از دورنمای خیلی ها مهم جهت حل منازعات بسطح اجتماعات کوچک می باشد.

تعداد بیشماری باشندگان شهری غیر قانونی بالای زمین های دولتی زیست دارند و از اینجهت است که دارای سند ملکیت (شواهد محلی یا خریداری قانونی و یا غیره) نمی باشند. این مسئله لازماً تنها پی گیری کننده آن نیست که این سند ملکیت ممکن صرفاً از طریق خریداری قباله ترتیب شده در محکمه بدست آید. عملاً، حدود بمنظور ایجاد سیستم های اجتماعی ارزان و محلی جهت صدور و حفظ و مراقبت شواهد بی نهایت زیاد است. همچو یک سیستم میتواند بر مبنای سنن محلی موجوده شواهد ایجاد گردد. سیمای اساسی مدرنیزه سازی آن این خواهد بود که مرکز شواهد را در محله، سطح اجتماع و با دیدخل سازی عاملین اجتماع، حفظ و نگهداری نمود. این مسئله نه تنها جوابگویی و اعتبار اسناد را تأمین مینماید بلکه هزاران فامیل را در راستای مصون سازی جایادهای شان به در مدت زمانی بسیار کوتاه و مصرف کم، کمک و همکاری مینماید.

2

پیشنهادات جهت اقدام

بطور وسیع، از دیداد منازعات در قسمت ملکیت ها در شهر کابل حاکمیت ضعیف قانون و تهیه ناکافی و مشروع منازل را برای هزارها و هزارها فامیل بی خانه که نیازمندی ایشان را از نگاه خانه مرفوع سازد، انعکاس میدهد. نیازمندی های عمومی که

قسمت جمع آوری، ثبت و تحلیل و تجزیه و مدارک تقویت میدهند.

- محدودیت در استخدام و توظیف قضاتیکه دارای آموزش جدید و اهلیت بهتر باشند؛

سفارشات فوق باید با پلان حسابدهی عامه تقویت یابد. چنین پلان موارد ذیل را در بر خواهد داشت:

- قضات را مکلف ساخته تا در صورت عدم اجرای قضایای اصله بوقت معینه آن حسابده باشد، به تعلیق قراردادن قاضی در صورت عدم اجراءات فوق الذکر؛ حفظ و ثبت تمام اجراءات و در صورت ارسال استعلامیه، معلومات لازمه را بدسترس واحد بررسی که ایشان سیستم قبول شده را ثبت و جمع آوری مدارک ایجاد مینمایند، بگذارند.
- محکمه را وادار ساخته تا متن کامل تصامیم را ترتیب و در صورت تقاضای مردم، بدسترس ایشان قرار دهند؛
- محکمه را مکلف ساخته تا نظامنامه های عملی خویش را ترتیب و برای هر دفتر محکمه مقیم در نواحی، و هر شعبه محکمه خاص ارسال نماید؛ همچنان معلومات را بدسترس مردم عامه گذاشته تا در صورت روبرو شان با کسانی که فیس یا رشوه مطالبه می نمایند، شکایات خویشرا گزارش دهند؛ و بالاخره،
- رئیس محکمه را مکلف ساخته تا پروسه نظارت و بررسی اجراءات محکمه و پخش گزارش پیشرفت های کاری سالانه خویشرا در کنفرانس مطبوعاتی ارائه نماید؛

همکاری بمنظور کاهش ورود قضایای منازعات به محاکم، با استفاده از همکاریهای عامه و میکانیزم غیر رسمی

- این امر به بهترین وجه آن در نواحی انتخاب شده اجرا و آزمایش خواهند شد و وکلای گذر، شورای مساجد و سایر نهاد های غیر رسمی مانند کمیته های اجتماعی که تاسیس گردیده است، را در پروسه ذیدخل مسیازد. همچنان، این امر با ایجاد طرزالعمل های جدید محلی در رابطه به زمین در ارتباط خواهد بود و میتواند در مناطق که تقویت طرح ها و یا در ساحات

مردم به این محکمه راه طولانی بوده تا بتوانیم که تقاضا و اعتماد مردم را بطور عموم در امور عدلی جلب نماییم. اکثریت پیشنهادات کمیسیون قضائی برای ارزیابی سیستم عدلی باید منحیث گام نخست خاصتا در مورد این محکمه تطبیق گردد. بالاخره، ستره محکمه باید مشورت های مسلکی انکشافی پلانی را از اشخاص مسلکی که درتاسیس ساختار مجدد محاکم و انکشاف خدمات قضائی تجربه داشته، فراهم نماید. علاوه بر سایر موارد اقدامات ذیل مورد اجرا قرار دهند:

- ازدیاد صلاحیت محاکم خاص تا بتواند منازعات زمین را که مربوط به ادعا غیرپلانی ملکیت ها نه تنها مسایل که ازطرف مهاجرین بلکه (بیجا شدن گان داخلی) که زمین های خویش را در عدم موجودیت شان درساحه از دست داده اند، حل نمایند؛
- توسعه خدمات محکمه برای اجتماع از طریق ایجاد دفاتر درزون های مختلف کشور؛
- توظیف بیشتر قضات عالی رتبه در محاکم ولایت کابل تا تیم قضات ارزیابی کننده و نظارت کننده را که متشکل از 10 نفر بوده، قادر ساخته تا 3 تیم جداگانه/ محاکمه را ایجاد نموده، بررسی و اتخاذ تصامیم و صدور احکام را سرعت بخشد؛
- تامین خدمات بیشتر بمنظور تسریع ارزیابی، بررسی و حل قضایا؛
- تهیه ترانسپورت (برای قضایا خارج ازکابل، سفریه) تا قضات را قادر ساخته از محل قضیه دیدن نموده و از همسایه های آن شهادت اخذ نمایند؛
- تطبیق اوامر رئیس صاحب دولت که وزارت محترم داخله یک گروه خاص پولیس را در محاکم موظف نموده تا مسئولیت کشف و احضارمدعی علیه را به محکمه جهت تطبیق قانون داشته باشد
- ازیاد میعاد پلانی که با استفاده از آن باید در مورد قضیه در مدت 2 الی 3 ماه رسیدگی درست بعمل آید؛
- تدویر کورس های آموزشی برای قضات که کسب اطمینان گردد ازینکه آنان با مقررات در مورد احکام قوانین و مقررات بشمول، نظامنامه ها، طرزالعمل های مدنی، قوانین نافذ کشور در رابطه به موضوع ملکیت ها آگاهی داشته و مهارت های خویش را در

ها که تا امروز توسط اسناد قلمی نگهداری میشود. با استفاده ازین روش مالکین اپارتمان ها بزودی شناخته شده و (خانم او یا عضو از فامیل) که مالک بیشتر از یک اپارتمان باشد، شناخته میشود.

- تهیه طرزالعمل های حسابدهی عامه و گذارش از تصامیم چنین اشخاص ذیصلاح تخصیصات و همچنان تصامیم کمیسیون سمع شکایات داخلی وزارت شهری سازی و شاروالی؛ و بالاخره،
- تحقیقات منظم و تعقیب پلانی کارمندان که متهم به اخذ رشوه و فساد اداری از ماه دسمبر سال 2001 بدین طرف در رابطه به توزیع اپارتمان ها، نمرات رهائشی و زمین عامه از سهمیه یا زمین های انکشافی، شناخته میشوند؛
- در طول المدت تحرک جهت خصوصی سازی منازل ساختمانی دولت از طریق فروش آن به اشخاص علاقمند، که بدینگونه انتقال مسنولیت حفظ و مراقبت به مالکین و احداث سرمایه گذاری در خدمات زمین های شهری را مهیا میسازد؛

این یادداشت پالیسی، باساس اسناد ترتیب شده توسط واحد انرژئی و زیر بنایی آسیای جنوبی در بانک جهانی، میباشد.

کابل: محضلات زمین های شهری، یادداشت پالیسی ماه سپتمبر 2005 میلادی، باساس تحقیقات که از ماه سپتمبر 2004 الی ماه جنوری 2005 براه انداخته شده بود.

که خانه های رهائشی غیر پلانی تحت پلان در آورده شده اند، واقع گردد.

- ایجاد نهاد های جدید دایمی مناسب پنداشته نمی شود چون به کمکها و حمایت بی پایان نیاز خواهد داشت؛
- مقررره های واضح که در آن کارمندان اجتماعی، کمیته ها و رهبران بمنظور وسعت بخشیدن به راه حل مناسب منازعات توافق نمایند در بلند رفتن وضعیت و صلاحیت های میکانیزم غیررسمی خواهد شد، البته دراین راستا آموزش طرزالعمل های اساسی قانونی، پروسه های میانجیگری و مصالحه، کمک کننده خواهد بود. رهنمود ها را میتوان دراین مورد انکشاف داد و از طریق رسانه های عامه رادیو، تلویزیون و مطبوعات پخش نمود.
- سیستم های ساده جهت ثبت و گزارش دهی از مصالحه و تصامیم باید توسعه یابد و ملاحظات که بطور آتی داده میشود به معنی آنست که چنین تصامیم با عث تنفیذ قوانین میگردد.
- همچنان انکشافات بمنظور دریافت شکل های درست برای پیشنهادات که قبلا از طریق جرگه ها و شورا های صلح به سطح ناحیه ها ارائه شده، ادامه یابد که این پیشنهادات دارای قوه بوده که میتواند میکانیزم های اجتماعی و رسمی را با هم ادغام نماید تا بتواند از ورود قضیه ها به محاکم جلوگیری نماید.

همکاری در بست های جدید رهبری انتخابات و کارمندان وزارت شهر سازی و مسکن بمنظور گرفتن اقدام جهت تنگ ساختن عرصه و نظارت بر امور توزیع زمین تا از اینکه به هیچ فرد اجازه ندهد تا بیشتر از یک نمره رهائشی را که از طرف شاروالی سهمیه داده شده و یا توسط دولت اعمار گردیده، خریداری نماید.

- ایجاد بررسی مستقل عملی از منازل و اپارتمان ها که ثبت ریاست حفظ و مراقبت (وزارت شهر سازی و مسکن) و شاروالی کابل میباشد با پیگیری سیستم سلب مالکیت آنانیکه بیشتر از یک نمره رهائشی را از آن خود کرده اند؛
- تامین خدمات کمپیوتری برای ریاست خانه سازی وزارت شهر سازی و مسکن بمنظور کمپیوتری ساختن کتاب ثبت و راجستر بلاک